

Годишна цѣна за въ Цариград 7 сребърни петака, а за повѣнъ наскадѣ 8 петака, но морска и Дунавска поща 10 петака. Шест мѣсечно спомоществование нѣма. Пари-тѣ напрѣд.

ГАЙДА.

Пари и писма ще са испровождат до Господина Д. Т. Брѣкарова у Бал-Капан № 24, или до издателя П. Р. Славейков при Българ. Черква.

Писма неосвободени от поща, не сѫ прети.

Сатирическій Вѣстникъ за свѣстваніе на Бѣлгари-тѣ.

Издавася на слѣки 15 дена.

Умолявамъ нашить спомоществователи да побѣрзат да внескат колкото поскоро спомоществованіята си, защото имамъ голъмо притѣспеніе за пари. Не трѣба да забравят че ний само на тѣхната помощ са облягами за изданіето на вѣстникъ-тѣ си и немамъ туй улесненіе да присрѣшимъ от себе си че подир да ги събирали и колкото имахми вързаха ни са рѣцѣтъ в-онжъ годишнитъ вересии, а вересед-жешитъ ни още си струват углушки. Ний вече не знайми как да им хортувами и по кой язик не да ни разбержт.

Изложението на нашитъ владици върху рѣшеніето на Гърцкитъ съборія за Бѣлг. въпрос.

(Дадено на И. Выс. Али Паша.)

За да задоволим любопитството на нашитъ читатели и са потрудихми да избродим това изложение и да го обнародвами. Злайми че лицата които сѫ го подали имат силни причини да забраняват обнародваніето му, но ний и безъ позволеніето им дерзнахми да го обнародувами, ладеч обаче отъ мисълта за да ги повредим, но съпамѣреніе чрѣзъ това да ги прѣпорожимъ на благоведието на народа, за когото тѣ излагат в-опасност положеніето си, а народъ-т безъ да знай тѣхнитъ заслуги, сматря ги като отчуждени отъ него та страни и той отъ тѣх и даже не навиди ги като приверженници на фанариотитъ: Нѣщо в-висша степенъ несправедливо отъ наша страна. Синца неможем да вървим в-един путь, но можем да са стремимъ къмъ една цѣл, и да дѣйствуемъ заедно, съкъ споредъ званието и призваніето си.

Нашитъ съотечественници не трѣба да бѫдѫтъ късогледи в-обозрѣніето на въпроса. Положението на народа както и на тѣзи отъ народнитъ владици е критическо, и ако ний са не сближимъ, ве сдружимъ и не опремъ един о другъ да подѣйствуемъ заеднично, противъ насилието на патриархията нѣма надежда за добър край на този въпрос. Казвами го: Ако ний още така расчепкано и хлабаво дѣйствуемъ, Гърцитъ ще зематъ върхъ надъ нас, и тога прощавай въпросъ и народност. Тѣзи ще бѫдѫтъ

послѣднитъ владици отъ рода ни, които Богъ знае по комъ чужбини далеч отъ народа си ще изгннатъ в-изгнаніе за своитѣ чувства къмъ народа си, а ний ще са намѣримъ в-положеніето на Арапитъ, в-Ерусалимскиятъ и Александрийскиятъ Патриархатъ, отъ които днес Гърцитъ и простъ калугер не направятъ, за да нема кой да са домогва на висша степенъ в-духовниъ чинъ.

Ваше Высочество!

Долуподписаннитъ съ глубоко почитаніе чрѣзъ настояще наше рабско изложение съмъ покорно да поднесемъ на глубокомысленното и разсѫдително съжденіе Вашего Высочества слѣдующите наши покорни забѣлѣжвания въ днешнитъ тѣзи критически обстоятелства, когато става дума за поправяне и едно по праведно нарежданіе на чѣрковнитъ наши работи.

Трета вече година ся навръща, Ваше Высочество, огъ когато наченѫ да ся разискува, при Високата Порта, отъ двата интересуващи ся народа, сирѣчъ Гърцкій и Бѣлгарскій, изложенный въ осемъ точки черковенъ Бѣлгарскъ въпросъ; но съ голъмо наше прискорбие приглѣдвали, че общата наша Патріархія, като зема на явѣ страна исклучително за интереситѣ на Гърцкій народъ, и настоява не справедливо щото, чрѣзъ Гърцкій язикъ и чрѣзъ Гърцкій клеръ, и отъ сега на татак да има исклучително Гърцко нашето черковно началство, което е общо на сичкото православно испълненіе, изразява мнѣніе прѣдъ тѣзи че сѫ тукъ представители на нашиятъ Бѣлгарски народъ, бѣзъ кимъ пакъ и прѣдъ самото Честно Правителство, че приеманіето на прѣлаганичтѣ отъ тѣхъ осемъ точки, подъ каквото прѣзначаваніе и да са прѣиматъ отъ Вселенскъ Патріархъ, ввеждатъ въ черквата начала противу-религіозни, начала не обичайни на Черквата и начала, които парализуватъ нейното узаконеніе. Но ний като сме членове Архіерейски на тѣзи черкви, и отъ дѣца въспитани въ неї, и нейното узаконеніе зрѣло като сми изучили, увѣрявамъ Честното Правителство, че нищо таквозвъ ся не случава, нито узаконеніето на нашата черква ся нарушава или парализува чрѣзъ приеманіето на осъмътъ толки отъ Бѣлгарскъ въпросъ, но отъ това приеманіе ся нарушава и парализува друго нѣщо, което Гърцитъ не съмѣйтъ да го искажатъ явно, сирѣчъ парализува ся до нинѣ придобытата отъ тѣхъ исклучителностъ за да бѫдѫтъ надъ черков-

пить наши работи само Гърци и тъй да ги управляват и да ги распореждат тъ самы чръзъ по горніть еднороденъ тѣмъ клеръ и чръзъ тѣхнитъ тuka еднородни първеници въ полза и интерес на тѣхнитъ народъ. Ето проче какво ся парализува, а не узаконеніето на Свещената наша черквѫ както турат причини. Но нека ни ся позволи, Ваше Высочество, за да ся изразим по ясно, като ся ограничим на тѣзи разискваннитѣ осемъ точки.

Долуподписаннитѣ рабы Ваши, като пригледахъ прѣзъ сичко това разстояніе поведеніето на Патріархіята, еще и поведеніето на избраннитѣ отъ нея Гръцки членове на Свѣсената Комисія, изваждамъ че Гърцитѣ не приемат 8-та точки на Българския въпросъ освѣнъ прѣиначаваны изъ корень и промѣняваны къмъ исключителна полза на тѣхнитъ народъ. На примѣръ: първата точка на Българския въпросъ, която съдѣржава, че Българския народъ трѣба да зема участіе въ избираніето на временнія Патріархъ съразмѣрно съ множеството си. Това разискано отъ опредѣленната за това комисія разрѣши ся и като разрѣшено ся прѣ и отъ петото събраніе, което стапа въ Патріархіята на 7-ти отъ минулый Май, подъ предсѣдателството на Вселенския Патріархъ. А за основаніе въ рѣшеніето на тази точка, както и Ва. Выс. сте пригледали, зе ся, безъ точно исчисление, но приблизително само множеството на сѣка Епархія, и за това ся рѣши, щото голѣмитѣ Епархіи, за избираніето на Патріархъ, да проваждат въ Патріархіята по единъ прѣставителъ или избирателъ, а по малки тѣ събириани двѣ наедно да проваждат единъ прѣставителъ. Но тамо на това рѣшеніе пакъ Гърцитѣ имать по многото гласове поради множеството на Христіанитѣ прѣставители отъ Цариградъ. И тъй отъ това твърдѣ явно ся вижда, че при избираніето на Патріархъ първый-тѣ черковеи начаили ще зематъ участіе си читѣ Епархіи съразмѣрно съ народонаселеніето.

Така като рѣши първата точка Комисіята, испостѣ са задови о втората точка която съдѣржава за образованіето на Св. Синодъ, че той трѣба да ся състави отъ шестима Гърци и шестима Българи Митрополити и др. Когато опредѣленната комисія введе това въ събраніето си за разискашіе, тогава гръцкитѣ членове на тая комисія раздраха си дрехитѣ и казуваха, че Черквата не може да прїеме Митрополити, като Синодални членове съсъ име Българинъ или Гръкъ; защото това име Българинъ или Гръкъ внася различие на народностъ вътре въ св. Синодъ, и за туй не сѫ прѣты. Но и ний казувамъ, че Гръцкитѣ членове на комисіята, не са убоиха отъ имелата Българинъ или Гръкъ, като що внасятъ ужъ различие на народностъ вътре въ св. Синодъ, но са убоиха отъ тѣхъ, като що внасятъ равногласие вътре въ св. Синодъ за съсълаваніе на исключителното тѣхно вышегласие въ него. Защото св. Синодъ ако го виждаше за грѣшило да то сѣки Митрополитъ или въ Епархіята си, или

въ Св. Синодъ да носи името на народностъ-та си, когато самъ той св. синодъ ся събра при засѣданіето на четырма бывши Вселенски Патріарси и изъ Ерусалимскій и на тѣзи цели случаино ся намѣрихъ тuka Митрополитъ въ издаденныятѣ на 1864. петнацестъ устѣлки къмъ Българския народъ, не бы прѣль и дозволилъ това искато чръзъ 2-та точка на тѣзи устѣлки, която именно съдѣржава, че въ чисто Български Епархіи Черквата отъ сего на татакъ ще опредѣлява Митрополитъ и Епископы отъ Българско происхожденіе, сир. Българи, Сѫщъ тѣ и чръзъ 7-та точка на тѣзи устѣлки великиятъ той и св. Синодъ не бы прѣль да говори именно, че двама отъ Митрополитътѣ Български ще засѣдаватъ въ св. Синодъ като редовни членове.

И тъй, за удовлетвореніе на онеправданныйтѣ Български народъ, Черквата като узаконява въ негово име че ще опредѣля въ Българскитѣ Епархіи Митрополитъ отъ Българско происхожденіе, и че ще зема отъ тѣхъ двама Митрополитъ като Синодални членове, твърдѣ явно са показва че св. Синодъ не отбѣга да именува Българиинъ-тѣ Митрополитъ Българинъ, и Гъркъ-тѣ да именува Гръкъ. Не отбѣгнува, казувамъ, св. Синодъ, но гы прїема чръзъ едно всесизвѣстно Синодално дѣяніе, което и Честното Правителство подтвърди съ високо Императорско Ираде. Ето проче отъ това става явно че Гръцкитѣ членове на комисіята не отбѣгватъ отъ различието на народностъ въ св. Синодъ за религіозна причина, но подъ видомъ на думыть различие на народностъ въ св. Синодъ отбѣгватъ действително равногласието въ св. Синодъ. Ето проче, Ваше Выс. дѣйствителната причина на страхъ-тѣ на Гъркитѣ. Ето не притворната истинка, а не както туратъ тѣ причина ужъ че религіята не прїма народности въ Черквата. Защото и самата Черква изъ начала отъ различни народности ся състави и синодъ-тѣ, както прѣдкохъ, прѣ въ себе си различнитѣ народности, и това отъ синода прїеманіе подтвърди и Честното Правителство.

При това, Българскитѣ на Комисіята членове като за пѣли мѣсеси не можиха да склонятъ Гръцкитѣ отъ иската комисія членове за да прїматъ въ св. Синодъ споредъ 2-та точка шестима митрополити отъ Гръцка страна и шестима отъ Българска, или по добрѣ да речемъ, като не можиха Българскитѣ членове да убѣдятъ Гръцкитѣ, щото да прїматъ и да иматъ равногласие въ св. Синодъ, за това рѣшиха и авѣтѣ страни да изложятъ на Ваше Выс. причини на постоянното на сѣка една страна, и така чрезъ Васъ да поискатъ неповращано то одобреніе и рѣшеніе на Высоката Порта за начињаніе на рѣшеніето на този членъ. И това като стапа прїслете Ваше Выс. подписаннитѣ изложения и на дѣлътѣ етраны и размыслихте зрео и безпристрастно надъ тѣзи изложения, прѣложи право и правдолюбиво на членъ отъ тѣзи Комисіи, че за рѣшніе и на този членъ

вижда за добъръ множеството на съка Епархия да си
тури основание на връщането за пръвдълждане на сък
един Митрополит въ св. Синодъ като Синодален. Пръвдълждане, на истиня на едно отеческо, правдолюбиво и безпристрастно Правителство; пръвдълждане което отмълвава и Гърците от гръхът на различие на народности въ Синода.

Но Патриархията, или по добъръ да кажемъ по горните Гръцки клеръ като са извѣсти за това пръвдълждане на Ч. Правителство, и като размысли за нѣколко дена и пригледа че това пръвдълждане не осигурява за тѣхъ многогласието въ Синода, този часъ възвиси гласъ и казуващъ че съставянието на св. Синодъ на основание на множеството е противно на религията, макаро, и слѣдователно не може да стане. Но да видите, Ваше Высочество, каква непослѣдователност на размысленія и на рѣшенія има у тѣхъ! Вчера основанието на множеството върху рѣшението на 1-та точка бѣще законно, праведно и възможно да стане, а днесъ върху рѣшението на 2-та точка истото основание на множеството става противно на религията, не праведно и не за приемваніе. И тъй това което споредъ Гърци тѣ е ужъ противно на религията, не праведно и не възможно за извършваніе не лежи въ соразмѣрно по множеството прѣдставителствованіе на Епархията въ св. Синодъ, но въ това дѣто по основанието на това прѣдставителствованіе отъ Епархията Гърци не могатъ да иматъ въ св. Синодъ вышегласие както до нынѣ, за да могатъ чрѣзъ него и за напрѣдъ да изработватъ съко нѣщо което са касае до тѣхното самолюбие. Но ако да имъ бѣше възможно, така що, по началото върху основанието на множеството, да придобиѣтъ вышегласието вѣтрѣ и въ св. Синодъ както и при рѣшението на 1-та точка, тогази туй основание щѣше да е за тѣхъ самото законно, самото праведно и сгодно за приемваніе. Но по здополучио не прѣдвиждатъ че ще сполучатъ исклучителност върху това спасителното отъ Правителството пръвдълждане за това го и не пріиматъ. Поради това за рѣшението на реченната точка върху съставянието на св. Синодъ прибѣгватъ на това: да раздѣлятъ Епархията на шестъ отдѣленія, и на място да са привикватъ за въ Синода Митрополитът отъ тритъ разряда на уставът по двама на годината, да става това отъ шестътъ отдѣленія по единъ на годината, сирѣч само имено просто да ся измѣни, като че имать Българите нѣкакъ нужда отъ таквъзъ едно прѣнаначеніе въ уставъ на Митрополитът, а работата да си остане истата, както и до нынѣ.

А шестата точка на Българскиятъ въпросъ които съдѣржава за опредѣленіето и възстановеніето на Архиерейтъ въ Българската Епархия, че трѣба да сѫ отъ Българско происходеніе, и да са избиратъ отъ Епархията, въ които ся опредѣлятъ, неѣжъ не ѹжъ пріиматъ. Духътъ на тѣзи точки, Ваше Высочество, съвсѣмъ що е съгласенъ съ

духътъ на Черквата ни който отъ край си има, и слѣдователно е съгласенъ и съ духътъ на 1-та точка отъ поменутытъ по горѣ официални 15 устѣпки отъ черквата за удостовереніе на Българскиятъ народъ, при сичкотова, като ся внесе тая точка въ Комисията за да са разисканы, Гръцките членове не ся посвѣтили да са подпишатъ и за инейната законност. И тъй отъ тѣхната страна виши не ся е рѣшило и за тѣзи точки, понеже постоянно иствува, за да ся избиратъ тѣзи които ще ставатъ Архиереи, споредъ до сегашната система отъ Св. Синодъ, който съкога е билъ съставенъ отъ Гърци по произходеніето Митрополити и тъй да вамѣстятъ своитъ си и единородицъ си въ които Епархии искатъ.

Тѣзи сѫ, Ваше Высочество, тритъ точки на Българските въпросъ, които е разисквалъ комай три години съставената за това Комисія; за рѣшението на които прѣдставителитъ на Българскиятъ народъ постоянно иствува за да са рѣшагъ на слѣдующите три основания, сирѣчъ по основанието да са пріеме различие на народностъ въ св. Синодъ; да ся избиратъ Владицитетъ отъ Епархията, и по множеството на населеніето въ Епархията, което на послѣдътъ ся прѣпорожчи и отъ Ч. Правителство.

Тѣзи три основания, и тритъ сѫ прѣти, сѫ официални, както рекохъ, синодални дѣянія отъ страна на св. Синодъ на Православната наша Черква, и даже прѣди да са пръвдължатъ тѣ отъ страна на прѣдставителитъ на Българскиятъ народъ и отъ Ч. Правителство: сирѣчъ дѣятъ прѣвѣтъ пріе черквата чрѣзъ поменутытъ 15 устѣпки, а по слѣдните пріе чрѣзъ официалното дѣяніе на това което отъ Комисията рѣшението на 1-та точка отъ Българскиятъ въпросъ. Но понеже св. Синодъ никога не върши и не рѣшава на основанія и начала, които сѫ противни на вѣрата ни, то ще каже че тѣзи тритъ основания не сѫ противни на религията ни, както ги прѣпорожча на Ваше Высочество Негово Божественѣйше Всесвѣтѣйшество Патриархътъ отъ страна на много пѣти събиранното въ Патриархията събрание, за да изпамѣри единъ начинъ за възможното рѣшеніе на Българскиятъ въпросъ, но сѫ законы и за приеманіе. За това избираніето на Патриархъ съразмѣрно по множеството на населеніето въ Епархията, както санжъ, и съставянието на св. Синодъ съразмѣрно по множеството на населеніето въ Епархията, и както са прѣдлагана избираніето на Архиерейтъ отъ Епархията ако сане, това не сѫ дѣянія противузаконни, а като таквъзъ повече може да са считатъ слѣдующи приужденини нововведения, сирѣчъ раздѣленіята на Митрополитъ и слянието на Епархията, и прѣнаначеніето на Уставъ, въ шестъ Епархийски отдѣленія. Защото тритъ тѣзи прѣдлагаеми пръвдължданія не ся основаватъ нито на едно отъ прѣти отъ черквата начала, нито на инейное правило отъ Вселенските соборы, но повечето сѫ порождени отъ вѣспаденіето на днешната страсть на Гърци.

При това поменутото събрание ся залови за рѣшението

и на другитѣ петъ точки отъ Българскій вѣрѣстъ, но съѣдѣ разискаваюто на 4-тѣ отъ тѣхъ ги намѣри не принадлежащи на черквата, кои зависищи съвѣршено отъ одобрението на Ч. Правителство, и като достойна за разгледаніе отъ Ней видѣ само 3-та точка, въ която ся говори за прѣдѣлението на единъ Митрополитъ въ Българската на Балатъ Черквѣ за да прѣдѣлателствува Архіерейски, което и видѣ като противно на правдинитѣ на врѣменната Вселенскій Патріархъ, който ся сънта Архіепископъ Цареградскій. Но ний Вашитѣ слугы казувамы, че това не е така както го прѣпорожватъ. Зашото Митрополитъ-тѣ при Българската Черквѣ ще познава Вселенскыятѣ Патріархъ канонически и ще поменува въ священныятѣ обряды каноническото кегово име, както и другитѣ Митрополити на Вселенскій прѣстолъ, когато ще бѫде още и не отрѣгнатъ членъ на св. Синодъ подъ прѣдѣлателството на Патріархъ. И тѣй да са черкува този Митрополитъ въ Българската Черквѣ подъ непрѣстапната и каноническая прѣдѣлъ да поменува името на Патріархъ, тогази това не е противу каноническо, и единственната разлика на този Митрополитъ отъ другитѣ Митрополити ще е тая, дѣто че той ще прѣдѣлателствува на единъ иириански съвѣтъ отъ Българскій народъ, който ще заѣдава при Българската Черквѣ, (ако Ч. Правителство одобри съставянието му) но тѣзи разница не е религіозна, ами вещественна, сирѣчъ ще испѣнява истината комай длѣжностъ и обязанности, каквито и този въ Патріархътѣ засѣдающїй траенъ народенъ Смѣсенъ Съвѣтъ.

И тѣй, Ваше Височество, виждате че горнитѣ наши смиренни забѣлѣжвания не са основаватъ на прости теории отъ фантазията ни, но на официални дѣянія на св. Синодъ, подтвърденитѣ комай сичкитѣ и отъ Ч. наше Правителство, а писменно даденното миѣніе отъ събраніето което става въ Патріархіята, които са врѣчиха на покланяемиетъ нашъ Патріархъ, за рѣшеніето на Българскій вѣрѣстъ, не само не уважи помянутыятѣ тѣзи начада и основанія на черквата, върху които основавана е работила други пять самата черква; но безъ да ся срамува прѣпорожча ги като противу канонически. За това подписанитѣ рабы въши съвѣтуваны отъ съвѣтите си не зехмы участіе въ явнитѣ тѣзи противурѣчія на събраніето, и съѣдователно не приложихы печатытѣ си на неговото подъ таквъзъ основанія сочинени паванія на миѣніе, по дадохмы писменно миѣніето си особено на Всесестниятъ нашъ Патріархъ, въ което изложихи причинитѣ на нашето разномасие.

Отъ сичко това, Ваше Височество, твѣрдѣ явно става че Гърцитѣ съѣсть съко налятаніе си маччатъ, подъ различни извиненія да отбѣгнатъ отъ съко начадо което е противно вѣти на религіята (което не приемамы и пый) но и да сегашната система на Черквата, отъ която са ползуватъ само тѣ, во вреда на нашия Българскій народъ. Но нѣмамы сумѣніе че и Ч. Правителство раз-

бира това твѣрдѣ добрѣ, и че въ благоволителната и дѣлбоката негова смысленность, ще благоволи да ся земѣ само за тѣзи наши работи, и ще и даде единъ добъръ и праведенъ край, и нема да остави нашіягъ Българскій народъ, върнитѣ свои подданици, на волята и на щеніето на Гърцитѣ да му налагатъ законъ и системи, споредъ както имъ тѣмъ иде за добрѣ, отъ които нашіягъ народъ на мѣстѣ да са ползува, страдае повреждаемъ.

Повторяюще же рабскытѣ наши моленія къмъ Ваше Височество, които сте сами способни да сѫдите за сичко това и да рѣшите потрѣбнитѣ, и моляще ся тепло Вашему Богу за дѣлгоденственныи живогъ и неотпадающето здравіе на Правдолюбивыятъ, и Благодѣтелийшыятъ и Державицьшыятъ нашъ Царь СУЛТАНЪ АБДУЛЪ АЗИСЪ ХАНЪ Ефенди нашъ, комуто Държавата да бѫде непобѣдима и вѣечно прѣбывающа.

Прѣбѣдсами. и прч.

Пловдивскій Панаретъ.

Софійскій Доротей.

Прѣславскій Антимъ.

Цариград. — По прѣдній четвѣртъ (16 Юлій) заминѣ Н. Пр. Софійскій Доротей, според нашето знаніе за манастиря, които е направилъ той во Врачанска Епархія, съ намѣреніе да стои тамъ нѣколко врѣме за поправленіе на здравіето си, а според казваніето на Съвѣтника за въ Берковецъ град отъ Епархіята му. Причината на това, според както са е Съвѣтникъ научилъ, чи той, както и другитѣ Български владици, пѣмал с какво да си поерѣща харчовитѣ въ-столицата. Други искат да кажатъ, че той отивал да са споразумѣ съ Епархиотитѣ си за да отговорятъ на грыцката Патріархия върху това дѣто тя рѣшително отказва да устажпи на праведнитѣ и законитѣ желанія и исканія на Българитѣ. Ний ако и да желаемъ отъ се сърце едно таквоз споразумѣніе, не само между Н. Пр. и Епархиотитѣ му, но и между сичкитѣ му други Български владици и Епархиотитѣ имъ, неможемъ обаче да подтвърдимъ още тѣзи слухове. Можемъ само да отблѣснимъ тиската причина което прѣлага легковѣрниятъ Съвѣтникъ че уж Н. Пр. заlesната си прѣхрана оставя Цариград, и съмѣмъ да засвидѣтелствувамы че Н. Пр. при другитѣ си недостатки е лишенъ и отъ похвалното прѣимущество на тѣзи прѣваленъ родолюбии, които при сичкитѣ улеснения що иматъ пакъ питатъ „Шо не ядимъ?“

— Завчера въ-Недѣля (19 Юлій) започнаха испитаніята на ученицитѣ отъ Българското тука училище, и на утрината са свѣршиха. И двадни тѣ, въ-продълженіе на испитаніята, народъ много отъ нашитѣ съотечественници почетоха заведеніето с-присѣтствието си. Владицитѣ Пловдивскій и Прѣславскій, также присѣтствувахъ, както и много други отъ поченниятѣ търговци и отъ ученицитѣ които са нѣмърватъ тука. Ученицитѣ засвидѣтелству-

важа трудоветъ на учителите и стараніята на училищното надзирателство.

— Представителите министъра Недѣля ходиха при Н. Вис. Али Паша на Ялията му на Бебек.

Сега во вторник тѣ ходиха пак при Н. Вис. на Паша Капусу:

— От 13-те души които свършиха тѣ година уроците си въ Богословското училище на Халки и излѣзоха, двамината сѫмъ Българи. Единият от София, който измина за отечеството си наследно с-св. Софийский, а другият е племенник на св. Пловдивскаго Панарета.

— Н. Пр. Страдащ честющъ въ заточение Пловдивският Папсіе е сочинил една апология върху неправедната постъпка на Гръцката Черква въ противу каноническото извержение на Н. Пр. и на двамата пегови сострадалци и споборници, Илариона и Авксентия. Това списание, е много любопитно и съдържава твърдъ интересни свѣдѣния за нашите черковен въпрос. Н. Пр. има намѣреніе тез деніе да го издаде на свѣт, и иной призовавами нашите родолюбиви съотечественици да спомогнат за напечатваніето му.

Не щѣше да е злѣ, сякими, ако да предприемеше иѣвой да събере прѣснѣтъ по вѣстниците миѣния на нашето духовенство за черковният въпрос, като начене от завѣта на нашите свещеноначалици, и да ги издааде на особенна книга, за да са раздале измежду народа. Това ще бѫде една добра подпорка за поддръжавието на въпроса въ миѣнието на народа и на инородците още; един иелесен за избиваніе клин на Гръцката Черква, и иной добриятъ отговор и затикало на устата на кракливите гръцки фанатико-богословци.

— Въ 17-ти брой на Гайдата от минадата година иной казахми, как Доктор И. А. Богоров издѣйствува да земе позовленіе от Ц. Правителство за да състави една компания за памучна фабрика въ Пловдив. Днес вече са напреди и уставът за тѣзи компании, и от двѣтъ хиляди акции, на които е раздѣлена сирмията (2,000 лвр.) на тѣзи Компания. И. И. В. Султанът благоизволил да приеме 250 акціи, така има да са прѣели и приемат са още доста акции от различни лица тукъ въ столицата.

Основателът Г. Богоров ни моли да извѣстимъ че осъви приканваніето чрез вѣстниците частни приканвания нема да прави; за туй който ище да са пишъ акционер да не чака особыни писма, но да са отнесе незабавно до него с-форменният запис.

Стойността на акцията ще са плати тогаз, когато са раскупят сичките акции. (Член 4-ти на уставът.)

Подписката са прѣема у Балканан-Хан до свършеніето на тоз мѣсец.

Сега въ идущий петък (31 Юлия) ще стане първото засѣданіе на събранието въ съдружествената одая на Балканан-Хан.

Това като извѣстявамъ иной, напомиевами на тѣзи кои-

то желаат да земат участие пак туй коего поменахми въ Гайдата при първото извѣстие за основанието на тая компания. И за насърчваніе на нашите съотечественици към таквии едини дружинни прѣдпріятия, каквито за прѣ път са поевиха и между насъ пароплавната дружина още и тая, за която говорим днес, иной извѣдчами от един вѣстник слѣдующето.

„На 1844 дванадесет сиромаси работници въ градът Рождад (въ Англия) съставиха едно съдружество да работят на едно памук. На 1845 тѣзи компании едвам броеше 80 содружиници и 4,500 франка сирмия. Подир пет години съдружиниците станаха 600 и сирмията 57,000 франка. На 1862 намѣрвами 4,000 участници и 776,000 франка сирмия.

Примѣрът на Рождадчаните послѣдуваха и други. И туй днес въ Англия има 450 тѣквици компании. При сичкото немайне на памук за 1862 год. дѣйствителната и страдателната сирмия на тѣзи компании възлѣзе на 124 милиона франги.

Тѣзи компанисти имат читалища и нощи засѣданія, имат и книжница с-годишн кредит от 8 хил. франка за купуваніе на книги. Украсиха градът си с-обществени чешми; снабдиха болниците си с-доволно йоще легла, и устъпиха 7000 франка на година за пригодяваніе на бѣдните работници на памукът.

Видят нашите читатели какво сиромашко е било началото на тѣзи компании, и как испосль сѫмъ станали достойни за чудащие и на самитѣ Министри въ Англия. Но за таквии иѣща е способно само дѣятелното постояннѣство на Anglo-Sаксонското племе. Иной Българитъ сми изгалени да тѣрсим се лесни работи и туй дѣто скоро стават. Ако заловим иѣкоя работа исками я „хайде ори, мели, лъяс“. Ако ли иѣ поканят за иѣщо иной питами да сѫ 40 тѣ орѣха там да си фърлим сопата че и 40 тѣ отведиѣт да ги отбрудим.

Търново. — Освѣнъ направяніето на прошеніето до Н. Вис. Али паша за диганіето на Григория от тука, други новини имамъ прочиталъето на ферманът за о-предѣленіето на Н. Прѣвѣх. Хасанъ Паша, за управител въ града ни, то стана с-вѣкаква церемониална тържественост. Учениците от Турските и Българските училища присѫтствуваха на това тържество.

Миналата седмица станаха испитанията на учениците от главното училище и за тѣз недѣли остава да са испитуват учениците от училището при черквата Св. Никулай, за дѣто са покани да присѫтствува и Н. Пр. Пашата. Не щѣ да ви повтарямъ обикновенниятъ похвали за успѣхите на учениците, доста е да знаете кои сѫ учители въ градът и кой е управителът на училищата. Неговитъ до сегашни ученици сѫ доказателство и порука за успѣхът и на сегашните. Това съ само жално че според лавското затваряне на училищата главното у-

чилище е лишено от два по горни класа, и само на три класа са предава днес. От друга страна финансалното състояние на учебните тук заведения, ако искаме да не речем тежка дума, тръбва да кажем че е не завидно, ако ли поискаме да речем правото тръбва да исповядваме че никога Търновският училищни работи не съ били в-такъв разстройство, колкото днес. И явно е че до като са не дигне Григорий от тута никак не могат са изнами съмъри способи за поддържането на училищата, днес на къждъто да посегнем на съкаждъ се развода. От нигде нема да са земат пари за да са плаща на учителите. Едва ли са събира да им дават от време на време по малко, колкото да не мрът гладни. А дъто им от вето да са дава за него каки и прикаска не става. Това е бедник причини дъто че икона от учителите поискаха през оживанис да поулуччат положението си, и колкото за тях благъ им но тежко на туй лозе което град го очука.

Прѣдията недѣля яви са пред община един Долномахаденски жител табак и стори даваджилак на известният ви Хрисанта че съблазнявал жена му и я развратил чото да не познава вече мажка си. Хрисант ѝ правял фистани, кожуси и др. и много още други резиллици излѣзоха на лицес. Общината му заръча за в-идущата недѣля да доведе 5-6 души от комшиите си да засвидетелствуват това, и тога да са даде една обща жалба на баймакамина за да са дигне тъзи съблазни от градът ни. Тъзи давия ще е любопитна. Да видим Григор ще ли излѣзе да защишава таксидарина си. Както са научавами и вътре в-Митрополията има такваз една мараза между Григора и писарь-т му Иоаниди, двамата Гърци съ ся карали за една женска, и последният щел уж да си излѣле. Да излѣзеше та да са невърнеше и той както и сички подобни нему развратители и убийци на обществената нравственост, които под предлог на черковни служители вършат най мръсните и най беззаконните работи за съблазни на Християнското испълнение.

Ръховица. — (продължение) Но, чудесните на тукашният Иверски чугоротворец съ твърдъ дълги, Г. Гайдакторе, чото ако би да ги разказвами по тънко и три Гайди за три дни не можаха ги изсвири. И тъ не съ само от този вид на каквите мострати ви посочихми, той има и по други чудесинки, които ний, не че не съмъм но, не щем да ги туриам на Гайдата; защото гласть-т им не излѣзва нѣкак на хубаво и ще направи дѣда духовника да са черви, нѣщо, което виждами че и той го не желае, и за туй носи червени гащи да са червят тъ че да са не черви лицето му.

Тежко и то, но нам повече ни тежат тъзи негови против родъ-т ни грѣхове, защото съ убийственни за народното наше съзвание. Ако да не бъше той, нашъ градец не щеше да е днес на това състояние. Той е дъто развращава свещениците ни, той е дъто посъл

раздер и умраза между народа (еснафите) и началиците (чорбаджите), и от това обществените ни работи не върват на добре както вървѣха. Един чеък, или по добре един лукав Грък, а не чеък, са намъри между нас, а злините от неговото присъствие съ безчетни. Годъма похвала щѣха да заслужат и голѣмо добро на народа щѣха да сторят нашият Градоначалници ако речаха, косто и твърдѣ лесно можаха да го направят да щяха, да му покажат пътът към Ивер Мънастир. И не е ли срамота за нас пред цѣл свѣт, толкоз Български народ, та само ний сми останжли на един Грък да иж просвѣщава, и Гръцки Мънастир да иж глубява! Зер нема Български Мънастари, свършили са Българският каулегери духовници, ами сми останали да храним и да държим по между си този зелен Гръцки гущер. Господ добър ум да дава, Господине, на нашият Българи, а най много на тъзи дѣто са казват началици и чорбаджии, да не върват тиквиз Гръцки подмазулки, и то инак, със тоз ум с-които ходим ний, не въпрос, ами ни просено зърно от него нема да добийми.

Има Господиние други таквиз, като нашего дѣда Духовника, Григорови шпиони и подвижници в-дѣлото на Българското паки на Фенер порабощене, каквото е скудобрадицт онзи Сопотски хрисиманик при Григора, жътовласицт онзи и козлогласицт негов в-Никополи намѣстник, кривоворатицт поп Иван от Джюлюница, и даулшкембелията поп Стефан от Кѫдѫ-кюю и други още таквизи анатемници; но на сички тъзи нашият каулегер им е тестебашията и неговото влияние е по силно, защото той са клана и на друго едно божество чрѣз което е и по опасен за нас.

Севлиево. — Като са влечихми онѣз зима, по Довеч да са учим на ум, ний чувахми как са искаиваха Ловчанетѣ от младиците си чорбаджии и споменуваха старите, тога не ни идеше на умъ-т че това може да дойде и до нас, но сега зе да ни иде до глава и зехми да са осъщами. С-опаките благословии на Търновската Гръцка владика, покадени и с-молитвитѣ на Ловчанская Българска владика, и ний сега испаднахми на млади чорбаджии и сички общественни работи в-града ни са подмладиха, родолюбиято ни и то са подмлади, и за да са увѣрите че това не е празна пофала, но е факт, ето ви един пример: Ний имахми за градски лѣкар един практически доктор Българин родом, сега го замѣнихми с-един папурически доктор, че и доктор не ами докторче. Защото по знае че кажеш ты. Не, от родолюбие, защото този е грък и по ефтен. Дѣ има на друго място толкоз умни и родолюбиви градоначалници каквото сегишните наши нови чорбаджии ? ! ?

Ръхово (на Дунав Врачанска Епархия) — Вчера (30 Юни) са расхождах из градъ-т, като пътник да видя какът е и що е. И пай любопитно ми са видѣ дѣто намърих Врачанският Владика Паисия че сѣди на

сокака. Аз обиколих сичкият град и са върнах той се там съдеше. Минах и сприказвах са с-него, той ми каза че стоял там уж да си изглежда конетъ, но по надолу сръшнах други един мой познайница и като му казах що ми рече Владиката, той са засмѣ и „не коне, рете, ами кобили сѣди та сгледва там на сокака наш дѣдо Владика“. Там е улицата дѣто минуват невѣстите и момитѣ за вода и той сѣди да прави корте с-тѣх“. Друго още как сте с-дѣда си владика, попитах аз. Твърдѣ съм добре, отговори той, както видиш Владиката ни, протосингелът му и сичкитѣ му измиери друго и не правят освѣн да пасят женитѣ, и да охят подирѣ им, ако не сѫ на сокака, тѣ сѫ у Касап-Антонови. Много е тежко, Господине, на нашият владика да напушта тѣзи си добри занятия и да отива в-черква когато трѣба, и за туй се сърдит вѣзви в-черква, вика там, кара са споповитѣ, и с-парода, като власитѣ на мехнатата, и шото сѣди в-трона върти са назад напрѣд и се брадата си глади и към женитѣ запа. Стига рѣкох и си заминах.

Гръцки работи.

Като сключахми първата година на Гайдата ний рѣкохми: Да по са не вращами вече да говорим за Гърцичътъ*. И в-трите послѣдни броеве отъ втората година на Гайдата ний бѣхми исклучили и името им и работите им. Ама днесъ створихми пакъ листътъ си за нѣкои тѣхни работи, от които можем да извадим добре урок за нас.

Гърцитѣ юще не са занесли на Портата рѣшението на тѣхнитѣ събрания за Българският въпрос. Тѣ искат да кажатъ, и тѣй като с-пофала, че Правителството ги увѣдомило да не бързат; но работата са вижда че тѣ не могат да са съгласят дс го подпишат. Като никога тѣ разнасяха кодикът и по Халкъ и по Божегробският и по Сипанският метох, и по един привикваха владиците и Патриарти и другите членове на събранието да ги придумват за да подпишат, но не сполучиха. Освѣн напитѣ единородни владици, които са отказаха да подпишат това пристрастно рѣшеніе, 10-12 още знаменити лица от Гърцката народност има да не сѫ подписали това рѣшеніе макар по други причини. Преждевишият Патриарх Григорий не е подписал, за вчера пак Иерусалимският и Антиохийският Патриарси, които бѣха подписали, искаха да са отпишат и ето по коя причина.

Халдийската в-Анадол Епархия е една от онѣзи които имат симилиум или привилегия да си избират сами Архиерентъ (1) Жителите на тѣзи Епархии са повече

1) До сега ний знайми три Епархии, и трите в-Анадол, които имат такъзи право или симилиум да си избират Архиерентъ сами. Кесарийската, Трапезунската и Халдийската. Кога сѫ добили това право посъдънитѣ дѣл Епархии не ни е известно, а за Кесарийската знайми

рудари и за това тѣ при разработването на рудите правят врѣменни прѣселения вседомовно по гористите страни на Анадол дѣто би да открият мѣдни руди. Така са случава що тѣ са прѣселяват и в-мѣста които принадлежат не само на друга Епархия но и на други патриархат. Халдийската Митрополия обаче има това право, дѣто че бѫдѫт тѣзи поселения да си остават съвсом под иейно Кириаршество, за туй дѣто и да бѫдѫт тѣ принадлежат на Халдийската Епархия, и на Халдийскии Митрополит дават тѣ черковитѣ си даждия, от там им са прашат и свещеници. Но за това Халдийскии Митрополит е обязан в-разстояние на пет години без друго да обиди сирѣч да обходи сичкитѣ тѣзи поселения на своитѣ тѣй распрѣснати Епархии(2).

Прѣди 10-типа 15 години напѣ покойният Халдийски като бѣше оistarѣл и неможаше да испълнива тѣзи трудни за старинитѣ му обязанности, примолил са на Великата Черква да му дадѫт за Епископъ випѣшният Миреон, племянник негов а ученик (чирак) на Иерусалимския Патриарх. И Великата черква му устѣпни това. И от тогаз той е служил на тѣзи Епархии и както казват

че това право и го издава пашитъ съюзестенник Княз С. Вогориди. Но нашият съюзестенник не е вече жив и Гърцката черква са отказва сега да даде на Българският Епархии това право че било противоканоническо. До вчера е било, и сега още е, твърдѣ каноническо за други, а само за Българитѣ не е. Клети Българи ! Вам и канонитѣ не сѫ ви на помощ ! Но кой ще дойде на помощ на тогоз който самси си не помага ? !

2) Повечето рударски прѣселения от тая Епархия биват в-Килийската област и в Месопотамия, по горите Адана, Берекетли-даг, Калек Пазар и Булгар-даг*. А тѣзи страни принадлежат на Антиохийският Патриархат. Таквиз прѣселения има и Кесарийската Епархия в-Амасийската със сѫщото Кириархическо над тѣх право. Таквъз едно право виждами да е имала в-поотколѣнитѣ врѣмена и Кипрската Архиепископия и не само над прѣселенията си в-Кизийската Епархия но и над самата Митрополия на Кизик. Това сѫществуващо начало в черквата улеснява твърдѣ много трудната задача в-Българският въпрос за смѣсенитѣ Епархии, както и при отдаленето на Българската черква.

*) Любопитно е това название което прѣдоставяни на нашият Археологи да изследуват да ли от най отколѣнитѣ прѣселения Български по тѣзи страни е останало или от послѣшнитѣ во времето аа Византийската Империя що ставаха прѣселения. Дрос. К. Аллард казва че Цълти Епархии станаха да са наричат Български Гори, +) Но вѣроятно че той говори за в-Европа а не за в-Азия. От послѣдни пѣкои прѣселения днес има нѣколко Български села в-Азия за които друг път ще говорим.

+) Виж. брой 3. год. II на Гайдата.

направил е голъми добрини. Сега като умръ старият митрополит Хадийски, Епархията, според сингелиумът си или според правото си да избере сама Архиерей си, избира Епископът Миреона и, снабден с-потръбните писма и прошения до Черквата, проважда го да го рукоизложат за Митрополит. Също така и Патриарситъ Ерусалимски и Антиохийски го прѣпоръжват на Черквата като добър и достоен и черквата според новият устав проважда го да даде испит на Богословското училище в-Халки и останало само да го ръкоположи.

Между това новите Синодици, като виждат че от това ръкоположение нема да излъзе за тѣх нищо, обращат колата на опаки. Първом турят на срѣд готовата за скучане патка, и посль, въсползвани от глупостта на Патриарха, убѣдяват го че черквата е длъжна да уничтожи тѣзи Епархиални привилегии и да ограничи властта за избранието на Архиерей си да бѫде исключителна прѣнадлежност само на Синодът; с-това го земат на своя страна и провѣзведението на Миреона остава на страна.

Кашата на тѣзи Синодическа интрига їж заварява най-напрѣд Меденишкият Владика, един от новите синодални членове. Той имал на своя служба външното си Гервасия уроженец на Хадийската Епархия и ученик на Богословското в Халки училище. Него туря той на срѣд и като са споразумѣва, или по добъръ с-злати обѣщания като склонява на мнѣнието си. Касандрийският, Критският и Дебрянският (увѣряват че Т. Т. П. П. додѣ не зели път на тѣзи обѣщания не са заловили да лѣйствуват, единът зел капаро 10 лири, другият 8, а сиромашът Девронският, като по Богозлив не рачил да земе пари на рѣка амън накарал да му платят за 2 мѣсесца на къщата кирията) научват тогаз Гервасия да пише до роднините и приятелите си, да разбѣрка Хадийската Епархия да излѣзат барим 10-тина души да не щат Миреонскаго, и тѣй като размѣтват малко работата, изработват подиръ в-Синода да са проводи за Екзарх Пропи Халепио уж да испита работата, когото нагласяват да їж върши и той там. Да не протаками повече че кажем че въртят сукват Синодалните старци докарват работата сингелиумът или привилегията на Хадийската Епархия да остане зад вратата, а Черквата настанива 3-ма кандидати св. Миронскаго, реченнаго Гервасия и още едного, и не знам как са случва на Гервасия касметът излѣзва по гюр и пада жребий на него да стане Мигронолит Хадийски. Това като са научават Патриарситъ Антиохийски и Хадийски разсрѣждат са за измѣстянието на тѣхните клиенти, и поискват да си отпишат подписите от рѣшенето за Българският въпрос. За да ги укроти и тѣх черквата въспрѣ да не ръкополага още Гервасия, вѣщо което не е обикновенно подир гласоподадянието. И тѣй за сега там остава работата.

Ний изложихъм на пространно това събитие защото иже да говорим на нашигъ Българи че вѣщо за тѣзи

Гръцки управи, но като не ни остава сега място оставяни за в-идущът брой.

— Казват че тѣз дене Гърцитѣ (в-четвъртьк) щѣда да подадат или че подали на Портата свойство за Бъл. въпрос рѣшене.

— В-Синода както и в-Синоденът събор са рѣшило да дадут прошеше на Правителството за да даде Ирадие да са расфѣрля черковният борч по Епархиите; както казват той прескочил 14-ти милиона.

Станадо още и друго прѣдложене: Да искат от Правителството нов заем, даван на мѣсец в-разстояние на една година, слѣд истечението на която са надѣят да са свърши въпросът за Влашките Манастири и от там да са плати тоз заем. Това, както и други още признания показват голъма безпариност в-черковната каса, от 4-5 мѣсесца има служителите на Патриархиата и училищите от вейните учебни заведения не сѫ зели нищо от мѣсечната си плата.

Един здрав съвѣт. — *Не дѣл са жени.* -- Твоята жена ще бѫде или хубава или грозна. Ако бѫде хубавица, ще имаш голъма мѣжа и главоболие, според дѣто трѣба да я пазиш; защото което е хубаво, съкът иска да го гледа и съкът би желал да го има, а това което желай човекъ, за него и сичко жертвува. Ако ли пак бѫде грозна, то ще бѫде до сущ наопаки; защото ти е жена и нема какво да правиш.

Не дѣл са жени. — Твоята жена ще бѫде или стари или млада. Ако бѫде стара, какво незадоволство! Може ли вѣкъ с-полумърто сърце да са задоволи? Ако е млада, което кажи че е по обикновенно, и то голъмо прѣмѣждие, защото трѣба да са наврътат се около кѫщи, и да не ходиш надалеч. А то колко е тежко вѣщо да си като вързан.

Не дѣл са жени. — Твоята жена ще бѫде или умна или безумна, мѣдра или луда. Ако бѫде умна, ще иска да та учи какво да правиш, а то не са тегли, ако е мѣдра, ще ти умрѣзне хитруването ѹ, ако е глупава, какъв срам от хората, ако е луда какъв смѣх от хората. Ако бѫде от знаменитата фамилия, ще ти доведе в-къщата и фудулукът, който ще та искара найподир на боклукутъ. Ако е от прост род и от долно състояние роднините ти не ще їж търпят ако рече да им са кордисва, и ще прѣзират и тебе поради неѧ. Ако бѫде отъ учен род, и сама учена то ти ще бѫдеш твърдъ малък и нищо прѣд нейните очи и ще та има недостоин за пея, вѣщо пай несносно за един мѫж. Ако бѫде глупава, тя и хубава да е, нещо ти е мила; защото тя ще е като фенер без свѣщ. Ако бѫде богата, трѣба да ѹ угодяваш, ако бѫде сиромашка, трѣба да мислиш как ще са прѣхраните; защото жена не знай: *Дай Господи ами дай мѫжо.*

Ако би чеълѣк таквъз съвѣти да слуша, и таквъзприни да издирва никога не би са оженен. Но работата е таквъз че и да са ожени чеълѣк става *пишман* и да са не жени пак *пишман*; защото и тѣй има да му тегли главата и инак, а на теглилото цѣрът му е търленето, и тѣй който са наема да търпи по добре да са ожени а който не ще да търпи по добре да не е на тоз свѣт.